

Iluzie nocturnă

Adina Speranta

Luna-și varsă focul tandru prin umila mea odaie,
Luminează din oglindă presărând stropi de văpaie,

Își strecoară lin argintul noaptea-n fâlfâiri de clipă
Dezlegând fiorul tainic și de dor făcând risipă,

Prins de-o tainică chemare, gându-ncepe să mocnească,
Năluciri și doruri frânte rătăcesc pe la fereastră.

Iau condeiul ca pe-o spadă să pornesc război tăcut
Vorbelor ce vor să strige, dar nu stau să le ascult,

Le înșir ca pe o salbă pe o coală de hârtie
Și prin foșnetul de șoapte se ascunde-o poezie.

Noaptea mă privește galeș și-n odaia fermecată
Îmi zâmbește din oglindă lampa pâlpâind șireată...

Adina V.

23.06.2016